

TOLV SMILEY-KLISTERMÆRKER

Ray Goldrup

(baseret på en virkelig hændelse)

»Jeg har en udfordring til jer,« sagde Antonios primarylærer. »En måde at blive som Jesus på er ved at hjælpe andre. Så prøv i denne uge at hjælpe så mange mennesker, I kan.«

Hun gav alle et stykke papir og 12 smiley-klistermærker. »Hver gang I hjælper nogen, så sæt en smiley på jeres papir. Tag så jeres papir med næste uge.«

Antonio glædede sig til at tage udfordringen op. Men det var svære, end det lød. Snart var det allerede torsdag, og han havde stadig ikke nogen klistermærker på sit papir. »Himmelske Fader, hjælp mig med at finde nogen, jeg kan hjælpe,« bad han.

Næste morgen fortalte Antonio mor om udfordringen. »Jeg ved ikke, hvem jeg skal hjælpe!« sagde han.

I det samme begyndte Antonios lillebror at græde. »Jeg kan

passé Zach, mens du laver morgenmad,« sagde Antonio.

Han lavede nogle fjollede ansigter. Snart smilede og grinede Zach

»Hvis det ikke er en smiley værd,« sagde mor, »ved jeg ikke, hvad der er!«

Efter morgenmaden vaskede Antonio op. Han fjernede en edderkop fra sin søsters værelse. To smileyer mere!

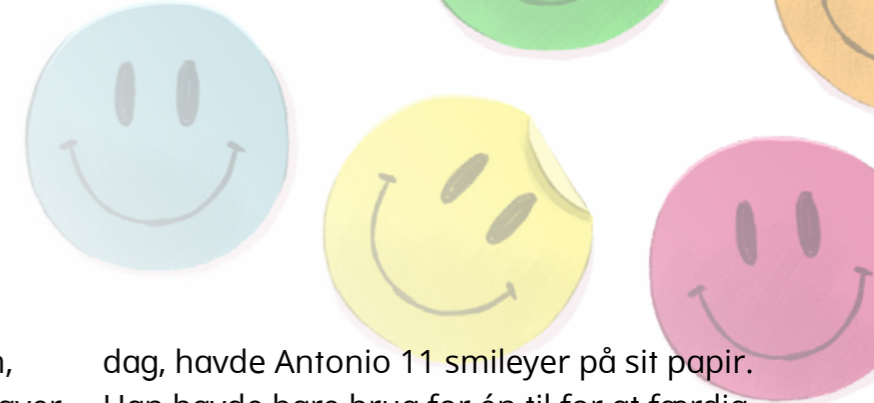
Efter skole hjalp Antonio far med at give deres hund, Radar, et bad udenfor. Da de var færdige, rystede Radar vandet af sin pels. Antonio og far grinede.

Så så Antonio hr. Wakefield på den anden side af gaden luge ukrudt. »Må jeg hjælpe ham, far? Han ser ud som om, han har det rigtig varmt og er træt.«

»Det er en god idé,« sagde far. Da det sidste ukrudt var væk, smilede hr. Wakefield stort.

Da det blev lør-

ILLUSTRATIONER: CONNER GILLETTE

dag, havde Antonio 11 smileyer på sit papir. Han havde bare brug for én til for at færdiggøre udfordringen! Mor sagde, at de skulle besøge grandonkel Francisco, der boede på et plejehjem. Det gav Antonio en idé! Han tog sine farveblyanter frem og tegnede en masse tegninger.

Da de kom derhen, gav Antonio sin onkel et billede af en solnedgang. Onkel Francisco smilede lidt til Antonio. Så gav Antonio resten af billederne til andre mennesker, der boede der. Der var så mange glade ansigter.

På vej hjem sagde mor: »Vi kan tage i en butik på vejen for at købe flere smiley-klistermærker, hvis du har lyst.«

»Jeg gjorde det ikke for at få flere klistermærker,« sagde Antonio. »Jeg kan godt lide at gøre folk glade.«

»Og det gør vor himmelske Fader og Jesus glade!« sagde far.

»Det ser også ud til, at du er glad,« sagde mor. Antonio smilede så stort, at han fik ondt i kinderne. ●

Denne historie fandt sted i USA.